YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

7 päivänä maaliskuuta 2002 *

Asiassa C-39/01,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään R. B. Wainwright, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään R. Magrill, avustajanaan barrister R. Anderson, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY (EYVL L 257, s. 26) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Colneric sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja V. Skouris,

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 10.1.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.1.2001 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY (EYVL L 257, s. 26) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle.

2 Direktiivin 96/61/EY 21 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään kolmen vuoden kuluttua sen voimaantulopäivästä eli 30.10.1999 ja ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

3 Koska komissio ei ollut saanut ilmoitusta Yhdistyneen kuningaskunnan direktiivin 96/61/EY noudattamiseksi antamista säädöksistä, se kehotti 18.2.2000 päivätyllä virallisella huomautuksella tätä jäsenvaltiota esittämään huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa. Yhdistynyt kuningaskunta on myöntänyt, että direktiivin saattaminen osaksi kansallista oikeutta on viivästynyt mutta että se on tarkoitus saada päätökseen heinäkuussa 2000. Kyseisen määräajan päätyttyä komissio antoi 3.8.2000 perustellun lausunnon, jossa se vaati Yhdistynyttä kuningaskuntaa toteuttamaan kaikki kyseisen direktiivin noudattamista varten tarpeelliset toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa lausunnon tiedoksiannosta.

4 Koska Yhdistynyt kuningaskunta on 7.12.2000 päivätyllä kirjeellä vastannut, että suurin osa direktiivistä 96/61/EY on saatettu osaksi kansallista oikeutta Englannissa, Walesissa ja Skotlannissa mutta että sen täytäntöönpanoa ei ole vielä saatu päätökseen Pohjois-Irlannissa ja Gibraltarilla eikä Yhdistyneen kuningaskunnan rannikon edustalla sijaitsevilla laitteistoilla, komissio päätti nostaa nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

5 Komissio muistuttaa jäsenvaltioille EY 10 artiklan ja EY 249 artiklan kolmannen kohdan nojalla kuuluvista velvoitteista ja toteaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan olisi pitänyt säädetyssä määräajassa toteuttaa direktiivin 96/61/EY noudattamisen edellyttämät toimenpiteet ja ilmoittaa niistä välittömästi komissiolle.

6 Yhdistynyt kuningaskunta, joka ei kiistä sitä, että se on laiminlyönyt direktiivin säädetyssä määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon, toteaa, että sen saattaminen kaikilta osin osaksi kansallista oikeutta on käynnissä.

7 Koska direktiiviä 96/61/EY ei ollut pantu täytäntöön perustellussa lausunnossa säädetyssä määräajassa, komission kannetta on pidettävä perusteltuna.

8 Näin ollen on todettava, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 96/61/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

9 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Yhdistynyt kuningaskunta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Colneric Schintgen Skouris

Julistettiin Luxemburgissa 7 päivänä maaliskuuta 2002.

R. Grass

kirjaaja

N. Colneric

toisen jaoston puheenjohtaja